

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 111/2014
06.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Г.К., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.К., адвоката М.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.8/12 од 13.02.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1924/12 од 23.04.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.8/12 од 13.02.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1924/12 од 23.04.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.8/12 од 13.02.2012. године окривљени Г.К. и Ђ.Р. оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три године и шест месеци у које казне се окривљенима урачунава време које су провели у притвору, и то окривљеном Г.К. од 02.11.2011. године до 13.02.2012. године, а окривљеном Ђ.Р. од 21.12.2011. до 13.02.2012. године.

Наведеном пресудом, према окривљеном Г.К. изречена је мера безбедности одузимање предмета и то три пакета са опојном дрогом ... укупне нето масе 1691,48 грама за које је одређено да се по правноснажности пресуде имају уништити.

Истом пресудом обавезани су окривљени Г.К. и Ђ.Р. да суду солидарно накнаде трошкове кривичног поступка у укупном износу од 74.930,00

динара као и трошкове паушала у износима од по 4.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1924/12 од 23.04.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Шапцу и браниоца окривљених Г.К. и Ђ.Р. адвоката С.С., а пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.8/12 од 13.02.2012. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда бранилац осуђеног Г.К., адвокат М.Т. поднео је захтев за заштиту законитости због повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тач. 1, 2, 3. и члана 439. тачка 2. ЗКП односно члана 368. став 1. тачка 11. и члана 369. тач. 1. и 2. Законика о кривичном поступку који је важио у време доношења побијаних одлука, са предлогом да Врховни касациони суд ослободи оптуженог Г.К. оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.К. је неоснован.

Одредбом члана 604. ЗКП прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10).

Бранилац осуђеног Г.К. је у захтеву за заштиту законитости навео, да приликом вештачења није извршена квалитативна анализа ... одузете од осуђеног, и да такво вештачење не може бити доказ на коме се може заснивати пресуда чиме је учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је физичко-хемијско вештачење МSc аналитичке хемије М.П., обављено на основу Наредбе истражног судије Вишег суда у Шапцу Ки бр.143/11 од 07.11.2011. године, која је донета у смислу члана 114. став 1. ЗКП, да је вештачење обављено од стране стручног лица, и да исто садржи квалитативну анализу три пакета суве биљне материје зелене боје.

По налажењу Врховног касационог суда наведено вештачење ... одузете од осуђеног Г.К. представља доказ који је изведен у складу са законом, па су супротни наводи захтева браниоца осуђеног неосновани.

Надаље, бранилац осуђеног Г.К. је навео да с обзиром да је на кеси и пакетима са ... пронађен само ДНК профил осуђеног Ђ.Р., да из листинга телефонских разговора између осуђених Ђ.Р. и Г.К. произлази да они уопште нису имали телефонску комуникацију, и да свешћу осуђеног Г.К. није било обухваћено битно обележје кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, у побијаним пресудама у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен је закон који се не може применити, чиме је учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац осуђеног Г.К. је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да се у радњама за које је окривљени Г.К. оглашен кривим стичу сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Бранилац осуђеног Г.К. поднео је захтев за заштиту законитости и због повреде закона из члана 369. тачка 2. ЗКП који је важио у време доношења побијаних пресуда, али будући да образложење захтева не садржи наводе у чему се наведена повреда закона састоји, Врховни касациони суд се није упуштао у оцену те повреде.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.К. као основ подношења захтева наведене су и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. и 3. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП који је важио у време доношења побијаних пресуда, међутим, будући да исте не представљају законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца осуђеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**